

Aefisto

1-2/2005

MAGAZÍN 1. LÉKAŘSKÉ FAKULTY KARLOVY UNIVERZITY

Mladá věda

na naší fakultě

Křeslo

pro Fausta

Novinka:

Studentský život

Erasmus

pro příští rok

Rozhovor

Prof. MUDr. Miloš Grim

První pomoc

Příběh pokračuje

Bavíme se

v cizím jazyce

Slova, věty...

nové publikace

Mladá věda

na naší fakultě

Křeslo

pro Fausta

Novinka:

Studentský život

Erasmus

na příští rok

Rozhovor

Prof. MUDr. Miloš Grim

První pomoc

Příběh pokračuje

Bavíme se

v cizím jazyce

Slova, věty...

Nové publikace

Úvodník

Voda je studená, ale plaveme dál

Vážení přátelé!

Setkáváme se spolu na stránkách druhého čísla fakulního magazínu Mefisto. Úvodní číslo, které vyšlo v prosinci, mělo velký ohlas. Pozitivní reakce nás velmi těší a budeme se snažit i nadále přinášet zajímavé články, aktuální informace a podrobně mapovat dění na naší fakultě. Do emailové schránky mefisto@lf1.cuni.cz ale dorazilo i několik negativních ohlasů. Kromě upozornění na jazykové nepřesnosti se v emailu našla i kritika na kvalitu tisku papírové verze časopisu. Odpovím krátce: pro výrobu časopisu se používá „moderní“ technika (nikoliv psací stroj, jak někdo v emailu vtipně předpokládal), nicméně určité hranice kvality jsou předem dané a nic na nich nezměníme. Navíc, pokud vás papírová podoba Mefista neuspokojuje, si ji kdykoliv můžete emailem objednat jeho elektronickou verzi ve formátu PDF. Plnobarevné Mefisto si pak lze například přečíst na monitoru, vytisknout na své tiskárně nebo stáhnout do svého kapesního počítače. Překvapilo mě, kolik ohlasů od studentů i pedagogů jsme obdrželi na místě, kde bylo k dispozici „papírové Mefisto“. Diskuze nad existencí a budoucností časopisu nás upřímně těší a budeme se snažit dokázat, že nejsme „na jedno použití“, a neustále pracovat na zlepšení po stránce obsahové i formální.

Fakulta začala v lednu další úspěšný rok svého života. Uskutečnilo se mnoho významných akcí, byly pokřtěny publikace, které budou zastávat významné místo v pracovních lékařů i knihovných studentů. Do křesla pro Fausta usedly další osobnosti - cyklus odpoledních besed v Akademickém klubu pokračuje i nadále, a tak se pomalu začne naplňovat již čtvrtý díl knihy rozhovorů s „velkými duchy“ lékařského oboru. Pravidelnou a velmi prestižní akcí byl Reprezentační ples 1. lékařské

fakulty, který se konal 12. ledna v paláci Žofín. Nesmíme přitom zapomínat ani na významné události na poli vědy. Jednotka intenzivní metabolické péče III. interní kliniky 1. LF UK a VFN oslavila 20. výročí svého vzniku. Na tiskové konferenci se vzpomínalo i na slavné osobnosti, které na ní působily a působí.

Dále bych chtěl zmínit novinku, která obohatila fakulní internetové stránky. Rubrika nazvaná „Studentský život“ obsahuje příspěvky, které pro vás připravují studenti naší fakulty. Kromě elektronické verze Mefista zde najdete také informace Spolku mediků českých, IFMSA a dalších spolků, které na fakultě působí. Podrubriky vám nabízejí další studentské informace, například ohledně stravování v menzách a ubytování na kolejích, možnosti mimoškolní činnosti a volnočasových aktivit. Najdete zde také burzu skript a učebnic a velmi zajímavou novinku v podobě diskusního fóra. Tady si můžete vyměňovat své názory nebo hodnotit a kritizovat, co jen budete chtít.

Mefisto vám tedy přináší nové číslo. Najdete v něm rozhovor s Prof. MUDr. Milošem Grimem, pokračování seriálu o první pomoci nebo reportáž z fotbalového utkání studentů anglické paralelky naší fakulty. Jako inspiraci pro blížící se studentskou vědeckou konferenci přinášíme rozhovor na téma Studenti a věda s členem naší redakční rady Prof. MUDr. Tomášem Zimou.

Závěrem bych chtěl poděkovat kolegům, kteří na vydání Mefista spolupracovali a spolupracují. Kromě členů redakce, zmíněných v tiráži si díky zaslouží i všichni, kdo přispěli dobrou radou nebo nabídli spolupráci do budoucna.

Martin Kucharík

Aktuality

z fakulního života

Hned v úvodu nového roku 2005 jsme si připomněli významné výročí, 20 let od vzniku Jednotky intenzivní metabolické péče III. interní kliniky. Otevření jednotky v roce 1985 bylo logickým vyústěním dlouholeté endokrinologicko-metabolické tradice, vybudované profesorem J. Charvátém, zakladatelem české endokrinologie. V té době existovala metabolická lůžka krátce v IKEM a metabolická jednotka byla pouze na interní klinice v Hradci Králové.

Metabolická jednotka tedy slaví tedy 20 let své existence. Za tu dobu poskytla péči více než deseti tisícům hospitalizovaných a stovkám nemocných v ambulantní péči. Při otevření měla 7 lůžek a její provoz zajišťovali čtyři lékaři, jedenáct sester a 3 laboranti, matematik a biochemik. Přečasně existovalo i třílůžkové oddělení pro léčbu obezity, které bylo později přesunuto na sousední intermediární oddělení D3. Počet intenzivních lůžek se ustálil na osmi.

Vedoucím oddělení byl nejprve doc. MUDr. Zdeněk Mašek, staniční sestrou Jana Herainová (je staniční sestrou dosud), vedoucím laboratoří ing. Aleš Hodinář. Ošetřujícími lékaři byli as. MUDr. Jan Kábrt, MUDr. Štěpán Svačina a MUDr. Luděk Kobos, informatikou se zabýval RNDr. Roman Hovorka, součástí týmu byly i specializované laborantky a dietní sestry. Ve vedení jednotky se postupem let vystřídali doc. MUDr. J. Kábrt, doc. MUDr. J. Škrha a současná primářka MUDr. Eva Kotrlíková.

Jak probíhal vývoj jednotky za 20 let? Byla dosažena řada prioritních léčebných i vědeckých výsledků. Mnoho pacientů bylo vyvedeno z těžké podvýživy i z těžkých hormonálních poruch. Ve spolupráci s gynekologicko-porodnickou klinikou byla prioritně provedena úplná infuzní výživa po celé těhotenství i výživy během těhotenství u řady závažně komplikovaných diabetiček. Z velké spádové oblasti byla centralizována péče o závažné endokrinopatie (život ohrožující hyperfunkce štítné žlázy, nadledvin a dalších

endokrinních orgánů), pacienti s diagnózou inzulínu (nádoru slinivky břišní) soustředováni z celé ČR. Jako na jednom z prvních pracovišť v ČR byla na klinice v 80. letech využívána inzulínová pumpa. Byla realizována řada počítačových podpůrných systémů, např. pro metabolické bilance nemocných, pro dávkování inzulínu a pro modelování poruch vnitřního prostředí.

Desítky lékařů z celé republiky absolvovalo školící pobyt na JIMP a návštěva jednotky je i trvalou součástí přípravy studentů lékařství.

Během 20 let provozu byla jednotka postupně za podstatného přispění nadačního fondu III. interní kliniky dále přístrojově vybavována. Byly doplněny o infúzní pumpy, lineární dávkovače, metabolické váhy, ventilátory, nový monitorovací systém, přístroje pro ultrazvukovou a cévní diagnostiku - rozsáhlá ambulantní péče o nemocné s poruchami výživy - domácí parenterální (infúzní) a enterální (sondová).

Co nově přibýlo? Přibýlo větší spektrum nemocných na ventilátoru, další lůžka na moderně koncipovaných jednolůžkových pokojích s hygienickým zázemím, klinicko-fyziologická výzkumná laboratoř (metabolické vyšetřování mimo jiné metodou mikrodialýzy, ultrazvuková a laserová vyšetřování). Na metabolickou jednotku jsou nyní přijímáni nemocní z celé republiky a v indikovaných případech i z cizích zemí.

Vlednu se uskutečnila v Akademickém klubu 1. lékařské fakulty výstava „Výtvarné skupiny lékařů“. Krátce z historie - výtvarná skupina lékařů (dále jen VSL) symbolicky a neokázale oslavila v roce 2004 třicet let svého trvání. Byla založena v Praze jako zájmové sdružení lékařů - výtvarníků, převážně malířů krajinářů, za účasti mnohých kolegů z Čech i Moravy. Zasloužilým přítelem VSL a dlouholetým zahajovatelem výstav byl akademický malíř Josef Vacke, abs-

Nejedlého na Akademii výtvarných umění. Vacke se narodil v roce 1907 a zemřel v roce 1987. Téměř všechny výstavy VSL a bylo jich celkem 47, se konaly z iniciativy zakladatele skupiny Oldřicha Laciny a šly ve stopách jeho samostatných výstav.

Mnohé byly v Praze, další v Českém Brodě, v Tylově památníku v Kutné Hoře, v zámku v Benátkách nad Jizerou, v Týnci nad Sázavou, ve Dvoře Králové a dalších městech. Nejobsáhlejší byly výstavy v Praze, v Paláci kultury na Pankráci v únoru 1989 a v renesančním sále České spořitelny v Rytířské ulici v listopadu 1994. Všem návštěvníkům děkujeme!

Dovolujeme si Vás pozvat na
VELIKONOČNÍ KONCERT

1. lékařské fakulty, konaný ve velké aule Karolina dne 17. 3. 2005 od 19. 30 hodin pod záštitou rektora Karlovy Univerzity v Praze Prof. Ing. Ivana Wilhelma, CSc.

Na setkání se těší předseda Akademického senátu 1. LF Bc. Marek Hilšer a děkan 1. lékařské fakulty UK prof. MUDr. Štěpán Svačina, DrSc.

V PROGRAMU ZAZNÍ: BIBLICKÉ PÍSNĚ (1-4) (Antonín Dvořák), SÍLA MYŠLENKY (Eduard Douša), MESIÁŠ – 2. ČÁST (Georg Friedrich Händel)

„Síla myšlenky“ - Eduard Douša
Skladba byla autorem zkomponována pro staroslavné Karolinum, na motivy inaugurační řeči Jana Husa dne 20. října 1409. V premiéře zazní poprvé v aule Karolina.

Solisté: Daniel Prokeš – bas,
Čeněk Svoboda – tenor,
Účinkuje: Smlouvaný pěvecký sbor Piccolo coro & orchestr Piccola orchestra pod vedením Marka Valáška

Rozhovor

Prof. MUDr. Miloš Grim, DrSc.

Pan profesor se narodil 18. ledna 1941 v Rychnově nad Kněžnou. V roce 1963 absolvoval Fakultu všeobecného lékařství Univerzity Karlovy v Praze. V roce 1988 byl jmenován docentem a v roce 2003 profesorem v oboru normální anatomie. Od roku 1963 až dosud působí v Anatomickém ústavu naší fakulty - od roku 1997 jako jeho přednosta. Působil také na univerzitách v zahraničí - v Hamburku, Freiburgu a Curychu. Kromě výuky se věnuje také experimentální embryologii - výzkumu vývoje cévního řečiště, kosterního svalstva a buněk pocházejících z neurální lišty. Je členem České lékařské společnosti J. E. Purkyně a řady dalších odborných společností. V letech 1993-1999 vykonával funkci proděkana 1. LF UK v Praze pro vědu a výzkum. Je autorem nebo spoluautorem 215 publikací a 3 monografií.

Na úvod otázka na téma Vašeho mezinárodního působení... Je nějaký rozdíl mezi studenty tady a v zahraničí?

Mohu dobře srovnávat jen studenty v prvních dvou ročnících. Příliš se neliší, ale jeden důležitý rozdíl mezi studenty v Německu nebo ve Švýcarsku a u nás intenzivně vnímám. Naši studenti mají většinou tendenci schovávat se v houfu a být anonymní. Jen málokdy se odváží vystupovat samostatně. Při praktiku málo diskutují, v posluchárně se málo ptají a v pitevně se většinou snaží být nenápadní.

Naproti tomu studenti v Curychu a Freiburgu se na mě neustále obraceli s otázkami a chtěli, abych jim něco vysvětlil nebo ukázal a pomohl určit. Když pitváme tady, všichni se raději sklánějí nad stolem, abychom je nemohli oslovit a na něco se zeptat. V posledních letech se už tak nechovají všichni, ale jejich otázkami jsme stále málo zaměstnáváni. Zřejmě je pohodlnější neupozorňovat na sebe, protože by to mohlo znamenat problém.

Další příčinou je možná nedostatek výchovy k samostatnosti. Také se na tom může podílet tendence kolektivitu stáhnout každou individualitu do průměrnosti. Není to ale všeobecný jev. Když se přišli podívat na vypitvané tělo studentů z umělecko-průmyslové školy, kde je důležité prosadit se od počátku individuálně, nebyla snaha udržet se

v anonymitě vůbec patrná. Naopak, každý chtěl uplatnit své otázky. Neměl by to být problém ani pro studenta lékařské fakulty. Kolegové z kroužku za něho zkoušku neudělají a po promoci si bude muset sám nést svou vlajku před pacienty. Čím dříve si to uvědomí, tím lépe pro něho.

Někdy je ale těžké položit otázku bez toho, abych se necítila špatně, že moje otázka je hloupá, nebo že ukazuje na moji nevědomost. Je totiž běžné, že když se student na něco přednášejícího zeptá, vyslechne místo odpovědi výtku, že by to měl už dávno vědět.

Pokud je výtku oprávněná, je nutné ji přijmout a zamyslet se na svém způsobem studia. Souhlasím ale s Vámi,

že taková odpověď není zrovna typ odpovědi navozující dialog. Vztah mezi studentem a pedagogem symetrický z povahy věci samozřejmě není. Myslím si však, že ani pro přednášejícího by neměl být problém přiznat, že na nějakou otázku nezná odpověď a vzhledem k jeho postavení by měl předvést, jak při hledání odpovědi postupovat. Je třeba nebát se přiznat, že něco nevím, a právě tak je důležité ukázat, jak to budu řešit.

Ve styku se studenty jste v podstatě už několik desetiletí, mohli byste říci, jestli je patrný nějaký vývoj, co se týče osobnosti studentů, jejich znalostí nebo aktivity?

Chování studentů se mění jen pomalu a každá nová generace je jen trochu jiná. Dnešní studenti více cestují, mají větší rozhled, jsou více jazykově vybaveni, mohou absolvovat část studia v zahraničí a srovnávat, všichni pracují s počítačem a internetem. Jejich budoucí uplatnění nabízí více možností, než tomu bylo u mé generace, a jsou si toho vědomi. Věřím, že není daleko doba, kdy mezi nimi a jejich kolegy v zemích na západ od nás, nebude žádný rozdíl.

A co student a fakulta v průběhu šesti let studia? Když vidíte studenta v prvním ročníku a končícího šesťáka - je mezi nimi rozdíl?

V prvním ročníku jsou studenti jiní než ve druhém a v dalších ročnících a pobyt na fakultě jim dává opravdu hodně. Já si ten vliv nejvíc uvědomuji, když je vidím jak spolu posedávají na schodech tady před budovou a v budově. Připomínají mi hejno ptáků, kteří se slétají před tahem na jih a musí se před tím trochu "secvičit". Mám pocit, že část mentality medika se vytváří při secvičování třeba právě na těch schodech. Sedí vedle sebe, čtou skripta, debatují, vyměňují si poznatky ze školy, ujasňují si své postoje a sledují provoz kolem.

I když máme studovnu, byť malou, schody jsou jasně nejoblíbenější. Na různých fakultách a ústavech jsem viděl totéž. Schodiště prostě patří k univerzitní architektuře. Vyfotografoval jsem si schody před knihovnou v Hamburku, kde vyhledávají studenti i v neděli, a v hale univerzity v Curychu-Irchelu, kde bylo mezi přednáškami plno. Už jsem požádal našeho architekta, aby se těmi fotografiemi inspiroval.

Chtěl bych, aby nám navrhl schody z pitevního traktu do dvora za ústavem, ze kterého by udělal park. Schody, na kterých by se dalo báječně sedět (smích...). Tam by měli studenti najít možnost ke komunikaci během přestávek, aby nemuseli sedět před budovou, kde je velký provoz, kde je chodník zaneřáděný od psů, a kde parkující auta strkají nos až na schodiště. Velmi bych si přál, aby se vize "společenských schodů" stala na anatomii skutečností. Doufám, že chápete nadsázku mého příběhu o schodech, ale ústavy naší fakulty jsou příliš rozptýlené a je málo příležitostí ke vzájemnému kontaktu a málo míst, kde se všichni potkávají. Myslím, že na to doplácet nejen studenti, ale i učitelé.

Všimli jsme si, že někteří studenti prvního ročníku vnímají oddělení výuky anatomie a histologie trochu rozpačitě.

Oddělené vyučování makroskopické a mikroskopické anatomie je u nás podmíněno historicky. Je to naše tradice z dob rakousko-uherské monarchie. Podívejte, tato budova, ve které sedíme (Anatomický ústav 1. LF UK v ulici U nemocnice), byla ústavem německé lékařské fakulty od rozdělení univerzity na českou a německou. Ve druhém patře byla histologie a v prvním patře a v přízemí byla anatomie. Byl tady přednosta anatomického ústavu a také přednosta histologického ústavu. Na české lékařské fakultě to bylo také tak. Ovšem prof. Janošik, který byl svým vědeckým zaměřením hlavně embryolog, byl nejdříve přednostou histologicko-embryologického ústavu a pak přešel jako přednosta na anatomický ústav.

Samostatné ústavy pro anatomii a pro histologii s embryologií mají i nyní ve Vídni, v románských zemích a také všude na východ od nás. Další důvod oddělené výuky obou oborů je dán vybavením obou ústavů. Pitvy jsou náročné na velký prostor a rozsáhlé

technické zázemí, histologie zase potřebuje sál se spoustou mikroskopů. Naproti tomu se v anglosaském světě makroskopická a mikroskopická anatomie tradičně přednášejí společně jako jeden obor, kterým také skutečně jsou.

Jaký je váš názor - měly by se tedy přednášet společně, nebo jako je to dosud?

Začnu srovnáním. V Hamburku se histologie s anatomii vyučuje a zkouší jako jeden předmět, ale jejich propojení není úplné. V semestru, ve kterém studenti pouze pitvají, mají přednášky z makroskopické anatomie, zatímco v semestru, kdy navštěvují pouze histokurs, mají přednášky z histologie. Ve Freiburgu jsou v přednáškách orgánové systémy probírány současně na makroskopické i mikroskopické úrovni, ale kromě toho jsou vypsány doprovodné přednášky k pitevním cvičením a k histokursu.

Při našem současném oddělení anatomie a histologie s embryologií by bylo ideální, abychom na anatomii probírali jednotlivé orgánové systémy o něco dříve než na histologii, aby studenti znali makroskopický popis orgánů dříve, než se na histologii seznámí s jejich mikroskopickou stavbou. Vzhledem k rozdílnému rozsahu makroskopických a mikroskopických údajů v některých sys-

témech je to ale možné jen zčásti, např. u gastropulmonálního a urogenitálního systému. Naproti tomu je anatomie pohybového systému mnohem obsáhlejší než jeho histologie. Totéž platí pro velký rozsah údajů v neuroanatomii ve srovnání s histologií nervové tkáně. Pro studenty je určitě snadnější skládat dvě oddělené a rozsahem látky menší zkoušky. Důležité je, že v době, kdy skládají zkoušku z histologie a embryologie, je systémová anatomie probírána celá.

Netroufám si odhadnout jak tomu tady bude v budoucnu. Sám jsem učil ve Freiburgu, v Hamburku i v Curychu anatomii i histologii na jednom ústavu a vím, jaké to má přednosti. V Praze se vztah obou oborů výuky morfologie bude zřejmě odvíjet od prostorových možností a personálního obsazení obou ústavů. V současné době to ale nepovažuji za nejaktuálnější problém výuky teoretických oborů. Mnohem naléhavěji cítím potřebu velké posluchárny pro cca 600 posluchačů, aby odpadla nutnost přednášet jedno téma pro každou paralelku odděleně.

pokračování na straně 6...

Schodiště v jedné z hal univerzitního komplexu v Curychu-Irchelu. Autor: Miloš Grim

...pokračování ze strany 5

Poslední roky přinesly spoustu změn ve výuce anatomie. Prodloužila se doba výuky na tři semestry, rozšířily se semináře... projevíly se novinky ve výuce pozitivně?

To musíte posoudit vy. Já mohu říci jen to, že považuji anatomii zasahující do třetího semestru za nejlepší řešení pro Vás i pro nás. První ročník, ve kterém si studenti zvykají na přechod z gymnázia na fakultu, je bez zkoušky z anatomie snadnější, a my jsme rádi, že je na studium anatomie více času, a že Vaše znalosti jsou lepší a trvalejší. U zkoušky z anatomie propadají nyní méně studentů. Mají také možnost výběru z více termínů zkoušek. Od poloviny listopadu do poloviny února jich je vypisováno až 16. Překvapuje mě ale, jak často přihlášku ke zkoušce studenti ruší a termín zkoušky opakovaně odkládají. Rozhodně to nesvědčí o schopnosti naplánovat si studium. Neustálé odkládání povinností určitě není dobrou přípravou na povolání lékaře. Pokud jde o semináře, domnívám se, že se osvědčují. Vyplývá to i z hodnocení studentů. Je to velmi interaktivní způsob výuky. Při hodnocení seminářů nám jeden medik napsal: "My Vás pak lépe známe a už se Vás tolik nebojíme", což je pro mne zajímavá formulace.

Komunikaci a přátelské vztahy podporují na praktikách také lektoři z řad mladých doktorů a studentů vyšších ročníků. Jaké vyplývají z jejich přítomnosti výhody?

O místa lektorů z řad studentů vyšších ročníků je velký zájem. Na uvolněná místa lektorů se hlásí více studentů, než můžeme přijmout. Každý rok je vybíráme v konkurzním řízení. Student, který s námi jako lektor a jako demonstrátor učil anatomii, ovládá výborně celý obor a je perfektně připraven pro jakýkoliv chirurgický obor. Z přítomnosti lektorů profitují i naši studenti, kteří nemají problém komunikovat se svými staršími kolegy. Na naší výuce se podobně jako v jiných předmětech podílí i řada postgraduálních studentů a také absolventů postgraduálního studia. Protože přítom pracují v nemocnicích, mají blízko ke klinickým aspektům anatomie, a to je pro studenty přitažlivé.

Anatomický ústav samozřejmě není pouze místem výuky anatomie, ale také vědeckým a výzkumným pracovištěm 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy. Můžete krátce promluvit o tom, co se na ústavu "peče" ve sféře vědy?

Každý, koho zajímá naše vědecká problematika, si může otevřít naši webovou stránku a seznámit se s okruhem otázek, kterými se zabýváme. Může si stáhnout i naše publikace jako dokument PDF. Velkým přínosem je pro nás účast v projektech výzkumných záměrů a center, které jsou významným zdrojem finančních prostředků. Mohli jsme proto vybavit naše laboratoře pro postupy molekulární biologie a naše výzkumná problematika je díky tomu řešena na nejmodernější úrovni. To se projevuje i v zájmu postgraduálních studentů o naše pracoviště.

A co děláte ve volném čase, máte-li nějaký? Jak a kde nejradši relaxujete?

Vzhledem k tomu, že trávím většinu času na ústavu a to často i o víkendech, nebude odpověď na tuto otázku dlouhá. Občas se projedu na kole na pláních okolo Ladronky a na Bílé hoře, rád čtu a poslouchám hudbu, nevynechám žádnou větší výstavu obrazů a občas chodíme s manželkou na koncerty. Nezapomenutelným zážitkem byla na Silvestra Carmina burana s Českou filharmonii a Zdeňkem Mácalem. V kině jsem byl naposled více než před rokem se svým vnukem na Harry Potterovi. Mám také dvě malé vnučky, které právě začínají mluvit v celých větách. Nechovám žádná zvířata, ale moje žena pečuje o dva karase v akváriu. Budeme-li jednou mít dům se zahradou (??), pořídíme si psa. Já zlatého retrievera, ona dlouhosrstou kolii. Potřeboval bych k tomu u některé z grantových agentur uplatnit projekt na ještě jeden život.

Děkujeme za rozhovor. Na závěr ještě připomeneme, že na stránky Anatomického ústavu 1. lékařské fakulty se dostanete přímo z webu www.lf1.cuni.cz. Najdete zde také elektronickou verzi Mefista a můžete přidat svůj názor do diskuze pod každým článkem.

Jaroslava Emmerová a Marie Heringová

Program na březen

Faustův dům, Karlovo nám. 40, Praha po
- čt od 11.00 do 18.00 hod.
pá 11.00 do 15.00 hod.
Informace na tel.: 224 963 286 <http://www.lf1.cuni.cz>
email: akademicky.klub@email.cz

1. 3. 16:30 Křeslo pro Fausta
Prof. PhDr. Milada Říhová, CSc.
přednostka Ústavu dějin lékařství a cizích jazyků 1. LF UK
2. 3. 16:00 Křeslo knihy „Geriatry a gerontologie“
MUDr. Zdeněk Kalvach, CSc.
a kol. (Nakladatelství Grada Publishing, a.s.)
9. 3. 18:00 Dixieland 1. LF UK
10. 3. 17:00 Xenopus
Jiří Šimek: Etika vztahu lékař - pacient
14. 3. 17:30 Křeslo pro Fausta
Doc. MUDr. Otomar Kittnar, CSc.
přednosta Fyziologického ústavu 1. LF, proděkan pro rozvoj 1. LF a zahraniční studenty
15. 3. 16:00 Křeslo knih
„Causae mortis v chirurgii“
Prof. MUDr. P. Pařko, DrSc.
Základy anatomie III.
Prof. MUDr. M. Grim, DrSc.,
Prof. MUDr. R. Druga, DrSc.
(Nakladatelství Galén, s.r.o.)
16. 3. 19:00 Divadelní klub Jonáš
22. 3. 17:00 První pomoc
přednáška pro veřejnost
23. 3. 18:00 Dixieland 1. LF UK
24. 3. 16:00 Česká krajina očima
Ladislava Langera
Vernisáž výstavy
30. 3. 16:00 Křeslo pro Fausta
Prof. MUDr. Tomáš Zima, DrSc., MBA

Výstavy:

1. 3.- 18. 3. ÚHKT: Voda, vodička - fotografie
21. 3. - 13. 4. Česká krajina očima
Ladislava Langera - obrazy

Nové publikace

O pohybu a zdravém stárnutí

První měsíce nového roku 2005 byly neobvykle plodné pro autory 1. lékařské fakulty. Téměř na každý měsíc připadl křesť jedné nebo i více publikací. Přinášíme vám informace o souhrnné učebnici ortopedie a rozsáhlé monografii na téma geriatry.

Ortopedie

Pavel Dungal a kolektiv
Grada Publishing, a.s.

Souhrnná učebnice ortopedie nebyla v českém písemnictví vydána za posledních 30 let. K jednotlivým specializovaným okruhům byla vydána řada knižních publikací rozdílné úrovně, chybí však jednotný pohled na problematiku ortopedie v rozsahu vyžadovaném k atestaci I. i II. stupně.

Autorský kolektiv ortopedické kliniky IPVZ a 1. LF UK v Praze Na Bulovce je složen z vyzrálých osobností oboru a reprezentuje vzhledem k zaměření pracoviště postgraduální vzdělávání, rovněž však i oblast pregraduální. Již z této charakteristiky je zřejmé, že se bude jednat o zdroj informací pro lékaře z oboru ortopedie a ortopedické protetiky, současně však i pro lékaře oborů příbuzných, jako např. traumatologie, všeobecná chirurgie, revmatologie, onkologie, rehabilitační lékařství, dětské a dorostové lékařství. Záměrně není zařazena kapitola končetinové traumatologie, pojednáno je o komplikacích úrazů pohybového aparátu, včetně páteře a o protetickém ošetření. Autoři

nepostupovali přesně podle jednotlivých topografických oblastí, ale snažili se seřadit příbuzné nosologické jednotky v logickém uspořádání. Rozsah publikace je spíše na dolní hranici, příliš rozsáhlé dílo by podle našeho názoru ztrácelo na přehlednosti a čtivosti.

Geriatry a gerontologie

Zdeněk Kalvach, Zdeněk Zadák,
Roman Jiráček, Helena Zavázalová, Petr Sucharda a kolektiv

Stárnutí populace je dominantou demografického vývoje a vede k výrazné geriatryzaci medicíny. Dopad na zdravotnictví je jednak kvantitativní (zvyšování kapacit), jednak kvalitativní – modifikace tradičních přístupů podle specifických rizik a potřeb seniorské populace. V české odborné literatuře dosud chybí moderní monografie, zdůrazňující právě kvalitativní změny, potřebu modifikace znalostí a postupů napříč medicínskými specializacemi. Právě tak je chápán obor geriatry a geriatrická literatura v zahraničí.

V souladu se zahraničními monografiemi je rozčleněna do 2 okruhů (část obecná a speciální) a 8 kapitol: Krátká úvodní kapitola vysvětluje základní pojmy a historii oboru a problematiky. Demografická kapitola stručně orientuje v chápání vývoje, v očekávaných trendech a

zákonitostech (křivky přežívání, očekávaná délka života, mezinárodní komparace).

Třetí kapitola se zabývá involuční problematikou - proč a jak živé organizmy stárnou (teorie stárnutí, somatické a psychosociální změny, neobvyklé průběhy stárnutí – progerie,

douhověkostí). Čtvrtá kapitola (event. spojitelná se třetí) se zabývá pojetím zdraví a nemoci ve stáří, klíčovou problematikou disability, konceptem úspěšného stárnutí s prevencí disability ve stáří. Pátá kapitola vymezuje specifickou geriatryckou medicínu, pojetí geriatryckého pacienta, zvláštnosti přístupu k němu a především metodu „comprehensive geriatric assessment“. Šestá kapitola shrnuje alespoň orientačně formy a zásady poskytování zdravotnických a zdravotně sociálních služeb.

Druhý „díl“ – speciální geriatry – se zabývá oborovou geriatryckou problematikou, a to při chápání geriatry jako internistického oboru. Poslední kapitola shrnuje eticko právní problematiku, práva geriatryckých pacientů zvláště se syndromem demence, rozhodování v terminální fázi seniorského stonání.

Jedním z klíčů úspěchu geriatrycké medicíny a geriatrycké literatury je nalezení proporcionality obecného a speciálního. V zahraničních monografiích je pravidlem zpracování kapitol odborníky v daném oboru (kardiologii, nefrologii atd.) – alternativou je povrchní diletování („vyprávění o problému na úrovni základní výuky“), které nepřináší užitečné informace pro praxi. Vyškrtnutí celé speciální problematiky by znamenalo zásadní ochuzení a nepřijatelnou redukci práce na problematiku obecné výuky a zdravotněsociální problematiky. Proto byl navržen podle mezinárodních zvyklostí širší autorský kolektiv s editorem garantujícím „jednotný duch“.

Doufáme, že se vám nové publikace budou líbit a znalosti a postupy z nich získané vám budou užitečné pro další studium a práci.

Mladá věda

Bádáme na 1. lékařské fakultě

V minulém čísle Mefista jsme vzpomínali na časy dávno minulé, kdy se ženy jen obtížně prosazovaly v oboru medicíny nebo dokonce vědeckého bádání. Nyní je situace zcela jiná. Desítky mladých žen a mužů se místo praxe ve svém oboru rozhodují pro vědeckou dráhu, nebo kombinují klinickou práci v oboru s výzkumem. Přitom věda má v současné společnosti někdy trochu nedocenení význam. Podívali jsme se, jaká je situace u nás.

Oslovili jsme studenty naší fakulty a ptali se na názor na vědeckou činnost a výzkum v průběhu studia medicíny. Studium samotné je časově náročné a klade velké nároky i na psychiku. Lze vůbec kromě studia stíhat ještě „vědu“?

Martin (23) se nám svěřil se svou vědeckou zkušeností: „Začal jsem pracovat na ústavu, kde kromě mě podobně bádal ještě několik studentů a dobře jsme si rozuměli. Pak jsem ale zjistil, že aby všechno správně běželo, musím zůstat v laboratoři nejen odpoledne, ale i celý večer. Nakonec jsem v laboratoři trávil i noci. Po půl roce, kdy jsem byl více v laboratoři než na koleji, jsem to vzdal. Pořád unavený, někdy jsem usnul i na přednáškách, z čeho měl náš kruh úžasnou zábavu... Myslím, že se k výzkumu ještě časem vrátím, ale momentálně na to nemám ani pomyslení. Pro mě je prvořadé vystudovat, a co bude pak, to se uvidí.“

Jak začít, jak se prezentovat

V prvních ročnících studia má medik většinou jen velmi nejasné představy o tom, jakým směrem se bude odborně orientovat. Proto je výhodné zkusit všechny oblasti medicíny, tedy i výzkum a vědeckou práci. Možností je bezpočet - téměř každý ústav a klinika se věnuje i výzkumu. Bližší informace ke konkrétním tématům najdete na jejich internetových stránkách nebo se přijďte podívat osobně. Kromě zajímavé práce můžete získat i důležité odborné dovednosti, pracovat se špičkovými odborníky a nejmodernější technikou. Vědecká práce se také oceňuje při výjezdech na stáže programu Erasmus.

Pohled z druhé strany nám nabídl Lukáš (20), který „fiškusuje“ už druhým rokem na ústavu lékařské chemie. „Přišel jsem na ústav, řekl, co mě zajímá, a pan přednosta se mě hned ujal. Ukázal mi, kde se co dělá, a jak bych se mohl zapojit. Trochu mě nejdřív prověřili, jestli nejsem úplně hloupý, a hned jsem se zapojil do práce. První měsíc jsem ani moc nerozuměl, co vlastně zkoumám, ale teď už jsem v tom až po krk. Přednášel jsem o své práci i na studentské vědecké konferenci, absolvoval jsem studijní pobyt v zahraničí a navázal zajímavé kontakty. Nevím, jestli mi nadšení vydrží na celý život, ale zatím mě to baví. Obdivuji hlavně to, že lidi tady nepracují pro peníze nebo pro kariéru, ale že jsou to opravdu nadšenci, kteří i s omezenými finančními zdroji používají špičkové postupy, technologie a dosahují stejné nebo i lepší výsledky než týmy v zahraničí. To je slušný, ne?“

Výsledky vědecké práce se zveřejňují v závěrečných zprávách, v odborných časopisech, časté jsou prezentace průběhu výzkumu nebo jeho výsledků na konferencích v ČR i v zahraničí. Přitom úspěch výzkumu nezáleží jen na samotném výsledku bádání, ale také na patřičné prezentaci. Vhodně zvolený obsah a forma prezentace „prodávají“! Studenti se mohou se svým výzkumem prezentovat také na pravidelně konané Studentské vědecké konferenci naší fakulty. Letošní 6. ročník se uskuteční v dnech 23. - 24. května a uchazeči musí předložit přihlášky nejpozději do 15. dubna. V příštím čísle se k ní vrátíme s dalšími informacemi.

Dva názory, dva úhly pohledu. Na fakultě a v nemocnici se přitom oba často prolínají. Lékařská péče by nebyla možná bez výsledků výzkumu. Na většině klinik se realizuje výzkum, nebo probíhají klinické studie. O skloubení výzkumu a praxe jsme si povídali s profesorem Tomášem Zimou.

Setkáváme se často v rámci redakční rady, ale Vy jste především přednostou Ústavu klinické biochemie a laboratorní diagnostiky 1. LF UK a VFN. Jak jste se Vy dostal k výzkumu a bádání?

Moje curriculum vitae je relativně jednoduché. Narodil jsem se v Praze v roce 1966, chodil jsem na Gymnázium Botičská, kde vlastně začal můj první kontakt s medicínou. Mé první dětské představy byly zaměřeny do přírodovědné oblasti, ale jednalo se spíše o zvířata a moje představa byla třeba je lovit v Africe nebo pracovat v zoologické zahradě a podobně, ale přírodním vědám jsem zůstal věrný. Na Gymnáziu Botičská jsem začal chodit do cytogenetické laboratoře při 3.interní klinice v Praze k panu primáři Chrzovi, kde jsem se učil chromozomy, skládání karyotypu a pod. Co se týče vědecké práce - na gymnáziu a z cytogenetiky to už bylo trochu zajímavější téma - "Sledování chromozomálních odchylek neplodných mužů a žen". Do této laboratoře jsem chodil ve 3. a 4. ročníku na gymnázium a aby se kruh uzavřel, tak tato laboratoř se v roce 2002 stala součástí Ústavu klinické biochemie a laboratorní diagnostiky. Část pracovníků této laboratoře mě zná ještě z dob gymnaziálních. Po maturitě jsem byl přijat na Fakultu všeobecného lékařství Univerzity Karlovy v Praze, kterou jsem ukončil v roce 1990. Na fakultu jsem nastupoval s představami spíše chirurgickými, ale laboratorní nebo spíše "cytogenetický" základ, způsobil, že od 3.ročníku

jsem začal chodit do laboratoře pana doktora Hátleho a pracovat na modelech metabolických poruch a dalších experimentálních modelech. 1.ústavu lékařské chemie a biochemie, kde jsem pracoval pod vedením profesorů Štípka a Kramla, jsem věrný dosud, protože tam stále chodím učit a přednášet. Později, když jsem dokončil studium a po vojně, jsem pokračoval na tomto ústavu v postgraduálním studiu - interní vědecké aspirantuře, má práce byla zaměřena na experimentální modely a oxidační stres. Začal jsem stážovat na 1. interní klinice naší fakulty a moje představa původně zaměřená na otázky hepatologie a gastroenterologie se změnila na nefrologii. Na Nefrologické klinice 1. LF UK a VFN stále sloužím, podílím se na výzkumné činnosti a máme společné aktivity klinické. V roce 1993 jsem obhájil kandidátskou disertační práci, kterou jsem rozvíjel na experimentálních modelech nefrotického syndromu a vlivu oxidačního stresu u nefropatií a chronického renálního selhání, což bylo také tématem mé habilitační práce. V roce 1996 jsem byl jmenován docentem pro obor lékařské chemie a biochemie. Následně jsem se v roce 1999 ujal vedení Ústavu klinické biochemie, který v té době vznikl.

Jaké vědecké činnosti (jaké obory, témata a pod.) se věnujete na vašem ústavu?

Vědecká činnost ústavu je velmi rozmanitá, protože zahrnuje celou škálu laboratorní diagnostiky a analytických přístupů k řešení problému, o čemž svědčí současné zapojení pracovníků ústavu do pěti výzkumných záměrů a řady grantových projektů. Každá z laboratoří se věnuje určité oblasti laboratorní medicíny. Centrum nádorové cytogenetiky se věnuje diagnostice chromozomálních aberací zodpovědných za vznik lymfoproliferativních onemocnění, monitorování kostní dřeně pacientů po autologní transplantaci a diagnostice i dalších typů malignit (např. nádory CNS). Laboratoř molekulární kardiologie se zabývá výzkumnými projekty v molekulární biologii (vyšetřování polymorfismů kandidátních genů některých civilizačních onemocnění). Hepatologická laboratoř komplexně studuje otázky střevního metabolismu bilirubinu a jeho antioxidačních vlastností, problematiku NFkB v patogeneze zánětu a nádorů. Gastroenterologická laboratoř zavádí a modifikuje funkční testy (např. exokrinní funkce pankreatu, malabsorpční syndromy) a podílí se na

studiu vybraných mutací APC genu (riziko vzniku kolorektálního karcinomu) pomocí molekulárně biologických technik. Další výzkumnou oblastí je analýza a identifikace infekčních agens prostřednictvím klasických sérologických technik přes westernblott analýzu až po PCR a RT-PCR, včetně kvantifikace virové zátěže. Letos připravujeme zavedení technologie genových čipů v oblasti farmakogenomiky. Věnujeme se také oblasti mně nejbližší a to problematice oxidačního a karbonylového stresu v patobiochemii vybraných onemocnění, produktům pokročilé glykace (AGEs), a studiu nových diagnostických markerů (např. PAPP-A, prenatalní screening). Naše výzkumná činnost je prací týmovou ve spolupráci s řadou pracovišť naší fakulty, dalších vysokých škol a pracovišť Akademie věd.

Jaké možnosti zapojení do výzkumu nabízíte studentům naší fakulty? Chtěli byste získat pro určitou oblast výzkumu nové „pomocné vědecké síly“?

Studenti mohou pracovat na ústavu již v průběhu studia a několik studentů působilo či působí v našich laboratořích. Práci na ústavu nabízíme nejen studentům naší fakulty, ale i z jiných vysokých škol s přírodovědným či chemickým zaměřením. Mohou se zapojit do řady projektů, vypracovat diplomovou práci a následně pokračovat v postgraduálním studiu. V loňském roce jsme vypsali 7 témat pro postgraduální studenty. Na ústavu je nyní 16 postgraduálních studentů, sám vedu 2 studenty v řádné formě studia a 3 studenty v distančním studiu. Pokud student má zájem u nás pracovat může se přímo obrátit na mne nebo na vedoucí jednotlivých laboratoří, aby se seznámil s možnostmi a také s tím, co vědecká činnost a práce v laboratoři obnáší.

Pokud na vašem ústavu pracují studenti v rámci vědecké činnosti, jak prezentují výsledky svého výzkumu?

Pregraduální a postgraduální studenti své výsledky prezentují formou přednášek na seminářích či konferencích, jsou spoluautory odborných sdělení. Studenti nejen naší fakulty, ale i Přírodovědecké fakulty nebo VŠCHT, na ústavu vypracovali a úspěšně obhájili své bakalářské, diplomové či disertační práce.

Jaký máte názor na situaci ve vědě a její finanční a společenské ohodnocení? Myslíte si, že znáte způsob jak situaci zlepšit nebo změnit?

V našem státě se v posledních letech situace financování vědy mírně zlepšuje, ale pořád velmi zaostáváme za zeměmi Evropské unie. Diskutabilní je také nekoordinace některých činností v rámci organizace výzkumu. Konkrétním příkladem je současná situace okolo výzkumných záměrů. Staré záměry nejsou vyhodnoceny, nové jsou již přiděleny, a tak paradoxně se třeba může stát, že výzkumný záměr se špatnými či neuspokojivými výsledky v minulosti bude podporován i nadále a naopak. V loňském roce se podávali ve stejném období návrhy výzkumných záměrů a center, a to pomijím každoroční itinerář grantových aplikací či zpráv. Co třeba mít lepší harmonogram?! Jedním problémem, o kterém se mnoho nemluví, je častá uzavřenost výzkumných týmů uvnitř jedné instituce (fakulta, vysoká škola) a snaha řešit výzkumný problém někdy v relativně malém týmu. Tyto bariéry je nutné překonávat a pokud chceme být ve vědě úspěšní, musíme vědecký problém řešit týmově a komplexně - několik pracovišť fakulty, Akademie věd a třeba se zahraničními partnery. V rámci jedné instituce nemůže být řešeno "vše" na "světové" úrovni, protože to je nezaplatitelné i v mnohem bohatších státech, a proto je třeba posilovat týmy, které jsou konkurenceschopné a mají možnost své výsledky prosadit v mezinárodním měřítku. Otázkou také zůstává relativně malá spolupráce s průmyslovou sférou, kdy v zahraničí v okolí univerzit číhá či existuje řada firem, které jsou schopné produkty výzkumu aplikovat do praxe. Postavení vědců či vysokoškolských učitelů je z hlediska společenské prestiže vysoké, což opakovaně potvrzují průzkumy, bohužel finanční ohodnocení tomu neodpovídá. Finanční ohodnocení vědecké práce je i v zahraničí "nižší" ve srovnání s komerční sférou, avšak slovo "nízké" a "nízké" v naší zemi má úplně jinou dimenzi. Vědecká práce vyžaduje nadšení a altruismus člověka, kterého věda baví i přes problémy již zmiňované. Studentům je třeba ukazovat taje a krásu vědeckého poznání a uspokojení z nových poznatků. Musíme jim umožnit zapojení do našich projektů, podporovat je stipendii, vysílat do zahraničí nejen na dlouhodobé stáže, ale i na konference, kde se mohou dozvědět novinky se svého oboru. Některé tyto aktivity mohou být financovány třeba nadačním fondem nebo v rámci projektů EU na výměnu studentů či podporou pracoviště, na kterém student působí.

Děkují za rozhovor.

Martin Kucharík

První pomoc

Příběh pokračuje...

Zachránit život? Já? Mě taková situace nikdy nepotká... Tak nějak jsem uvažovala, když jsme na první pomoci probírali resuscitaci a „reanimaci“. Dělali jsme si legraci, masírovali naši výukové figuríně krční páteř a vůbec - brali jsme to jak se patří s humorem. Nikdo si nechtěl asi připustit vážnost situace.

Před několika lety, bylo mi asi 19 let, jsem seděla doma na zahradě s rodiči. Bylo pozdní odpoledne a chystali jsme se ukončit odpolední sezení. Odněkud se vrátil i můj bratr a dostal za úkol odpojit z elektriny televizi, kterou jsme měli venku zapnutou. Já chtěla vzít svou sedačku a odejít, ale máma mě poprosila, abych tam zůstala a počkala než televizi sbalí. Poslechla jsem a začala znovu číst Histologii.

Další sled událostí se odehrál trochu v mlze - najednou slyším "ÁÁÁÁ" a periferně vidím bratra padat na záda. Vystřelím ze sedačky, jedním impulzivně a úplně zapomínám, co slyším od dětství 3krát za rok na táborech, lyžařských kursech a kur-

sech první pomoci: nikdy nesahej na dráty ani na postiženého, pokud nemáš jistotu, že není pod napětím. Chytím bratra a snažím se jeho tělo položit na zem, přitom mu vytrhnu drát z rukou a odhazuji pryč.

Volám mámu a snažím se něco dělat. Bratr má široce otevřené oči a já se mu snažím vyndat jazyk z úst, při tom rukou překonávám stisk čelistí. Samozřejmě to nepomáhá.

Najednou vidím mámu, okamžitě k němu klekne, kontroluje vědomí, dech, tep a zahajuje kardiopulmonální resuscitaci. Slyším, že mi říká a mu zvednu nohy a rychle podám něco pod tělo. Další hlas říká: "přijďte, rychle přijďte sem..." až po několika vteřinách je to ale trochu ucelené - kdo volá, ulice, číslo domu, že budou otevřena vrata. Během hovoru vidím, že se bratr probral a po cca 2 vteřinách znovu upadá do bezvědomí.

Po dalších několika vteřinách resuscitace se opět probral a znovu už vědomí neztratil. V tuto chvíli přijela záchranka, doba dojezdu asi 6 minut... Bratra naložili a odvezli na dva dny na ARO.

M. I.

Pokud jste se i Vy někdy dostali do podobné situace, nebo jste jen přihlíželi a tvořili kolem zraněného všudypřítomný hlouček lidí, kteří si nevěděli rady, přijďte na naši krátkou přednášku základní první pomoci a praktickou hodinu, kde si zkusíte dýchání z úst do úst a masáž srdce a každý z Vás se naučí bezpečně ovládat stabilizovanou polohu. Dvouhodinová lekce se koná každý třetí čtvrtek v měsíci od 17:00. Faustův dům, Karlovo náměstí 40. Praha 2.

Nejbližší přednáška se uskuteční dne 22. března

(výjimečně v úterý!). Účast na přednášce je nutné předem potvrdit na email, který se nachází na konci článku. Kapacita je omezená na přibližně třicet lidí, aby si všichni mohli vyzkoušet přednášené techniky prakticky na modelech. K dispozici jsou čtyři výukové trenažéry, které pro projekt „První pomoc pro veřejnost“ věnovala společnost ROCHE, za vdatného přispění Prof. MUDr. Tomáše Zimy. Přednášky zajišťují studentky 1. lékařské fakulty Karlovy Univerzity pod záštitou děkana 1. LF UK Prof. MUDr. Štěpána Svačiny, dále pod záštitou MUDr. Martina Stříteského, přednosta Kliniky anesteziologie, resuscitace a Intenzivní medicíny (KARIM) 1. LF UK a VFN. Odborným garantem na přednáškách je asistent MUDr. Václav Vávra, také z KARIMU.

Přijďte a nebuďte pasivní, protože

„Dnes jedna hodina vašeho času může znamenat řadu let pro ostatní!“

Kontakt:
prvnipomoc.kvalitne@seznam.cz

Let's have a party

with our angličany's friends

Tak v pátek v deset; řekl Pravin a rozloučili jsme se. Běžela jsem na tramvaj a v ruce držela pozvánku na vánoční párty. Bylo to už za dva dny a já neměla ani kostým. Je to prý velká akce, která se každoročně pořádá pro zahraniční studenty anglické paralelky. Myslím, že je to pro ně ideální příležitost se sejit a pobavit se, protože spousta z nich nepojede domů ani na Vánoce.

Celé dva dny jsem přemýšlela, co na sebe, až jsem se nakonec rozhodla, že si kostým nevezmu. Dosud mám noční mru ze svého pomaturitního večírku, na který jsem šla za dealera drog. Dokonce i Pravin mi říkal, že v převlecích se necítí příliš dobře. Proto jsem byla ráda, když se o dva dny později objevil ve dveřích klubu v saku a kravatě. Kolem desáté večer jsme sešli do dolního patra klubu Defilé a zjistili, že jsme asi dorazili jako první. „Víš, ono to chvíli trvá, než se všichni sejdou,“ uklidňoval mě Pravin. Měl pravdu, protože neuběhla ani hodina a v sále začalo být těsno. Bar byl doslova v obležení. Jako na všech podobných akcích by se všichni samozřejmě rádi něčeho napili. Okolo našeho stolku začaly obcházet houfy lidí a každý se s každým přátelsky zdravil. Mě osobně podalo ruku asi dvacet lidí, z nichž jsem ani jednoho neznala a ani nikdy neviděla. Atmosféra byla tedy skutečně velice přátelská. Zároveň jsem musela oprášit svoji angličtinu, abych se vůbec domluvila. V jedenáct to na tanečním parketu začalo celkem vřít. Roztančily se i sklenice, což nám došlo, když jsme kolektivně šlápli do střepů.

Okolo půlnoci bylo v klubu už více než tři sta lidí. Takže dojit si na záchod, neznamenal projít místností, ale spíše se prodrat davy lidí. Opustit své vybojované místo na sedačce bylo už poměrně riskantní, protože míst k sezení bylo v té době mno-

hem méně než unavených studentů. A ti po náročném pracovním týdnu už netoužili po ničem jiném, než si sednout a prostě sedět. Tento fakt mne vůbec nepotěšil zejména ve chvíli, když jsme se vrátili po půlhodině tancování a naše místa byla zalehnuta německým párečkem exhibicionistů. Slečna byla ověšena ozdobami jako vánoční stromeček a samozřejmě úplně na mol. Svým podpatkem potom nebezpečně manévrovala nad sklenicemi vína mých přátel. Groteskni obrázek korunoval a skutečný údiv vzbuzoval také vodku popíjející anděl u baru se svatozáří na hlavě.

Kolem jedné v noci se začalo s tom-bolou. Velký černoch vyhlašoval čísla, která byla na našich pozvánkách, a lidé si běhali pro ceny - funkční i nefunkční. Byla to celkem zábava, ale potom se do toho znovu opřel DJ a hrálo se. Musím říct, že hudba byla skutečně skvělá a každý se dobře bavil. Nikdo z nás ten večer nechtěl být v kůži místních servírek. Vyděšeně pobíhaly po klubu na vysokých podpatcích v čapkách Santa Klause. Z jejich tváří jste také snadno mohli vyčíst nejen únavu, ale hlavně hrůzu z toho, že počet hostů několikrát překročil běžnou kapacitu sálu a ony přestaly stíhat. Pokud vím, tak jich bylo jen šest a každá z nich se celý večer ani nezastavila. Po druhé hodině ranní ustal největší nápor a v místnostech začalo být opět "dýchateľno". Rychlost pití se zpomalila a ubylo také tančících na parketu, protože spousta lidí už měla celkem problém vydržet v "kole" více jak patnáct minut. Párty se táhla až do rána a každý si ji opravdu užil.

Takže na shledanou zase za rok... nebo ještě dřív, na některé naší "české" party, například na jarní Hvězdné parbě!

Anna Čierna

Každý student by měl strávit nějaký čas na zahraniční univerzitě." Toto tvrzení platí stále víc a to je také jeden z důvodů, proč v roce 2003 vznikl Erasmus Students' Office (ESO) jako součást Spolku mediků českých. Klade si za cíl pomáhat vyjíždějícím i přijíždějícím Erasmus studentům.

Pro "outgoing" studenty pomáhá ESO v oblasti informací o studiu na zahraničních univerzitách, poskytuje rady, dokumenty a užitečné tipy. Shromažďuje také zkušenosti studentů z různých zemí na různých univerzitách. Pro další hledání informací a třeba i důležitých dokumentů je neustále získáváno množství kontaktů. Pro "incoming" studenty je naše kancelář poradním místem pro všechny problémy spojené se studiem, případně pobytem na naší fakultě. Podobně poskytujeme „turistické“ info o Praze. Z množství aktivit připravených na zimní semestr již probíhá program "Study-Buddy". Další podrobnosti a způsob, jak se přihlásit, najdete na webových stránkách ESO.

Z dalších naplánovaných akcí to bude "Pan-Erasmus" Party v nově vtipovaném zajímavém prostoru někdy na jaře, kam bychom rádi pozvali přijíždějící studenty i z jiných fakult v Praze. Chystáme i poznávací výlet do Českého Krumlova... Pokud chcete pomoci, nebo se jen seznámit se studenty z jiných zemí a procvičit trochu cizí jazyky, veškeré informace o aktuálních ESO najdete na adrese www1.lf1.cuni.cz/smc/erasmus.

O tom, jak vypadá pobyt „incoming“ studentů na naší fakultě jste si mohli přečíst v minulém čísle Mefista. Pokud se vám náhodou nedostalo do ruky, najdete článek také na fakultním webu pod rubrikou MefistoONLINE. A pokud chcete podělit o svou „outcoming“ zkušenost pište na mefisto@lf1.cuni.cz. Zveřejněné příspěvky odměníme!

LF1 ENGL PARALLEL FC vs SOUTHAMPTON MEDICS FC

Match report - English for beginners

Před několika dny se ve Sportovním centru Karlovy Univerzity v Hostivaři uskutečnilo historické klání: fotbalový tým anglické paralelky naší fakulty změnil své síly s fotbalovým celkem mediků ze Southamptonu. Přinášíme vám autentickou reportáž v původním znění. Těšíme se na další zápasy a hlavně na slibovaný duel anglické paralelky s fotbalovým výběrem české paralelky.

Venue: Sports Hall Hostivar
Date:26/02/2005, Kick-off: 0900am (early!), Guests of Honour: Doc. Kittnar and B.C. Marek Hilser

ated some good chances and forced Southampton Captain and Goalie Nathan Curtis to make some superb saves. Southampton,responded with some slick touches of their own forc-

Due to the fact that the hall proved to be smaller then expected the captains agreed to play the game as a 7-a-side game with rolling substitutions! This was handy considering the numbers of hung-over and bleary eyed players amongst the Sout-hampton team!!! The teams lined up and were all photo's were taken of the Guests as well as the Host team (LF1!). The Guests of Honour were introduced to both teams shortly before kick-off!

THE ACTION!!!

The 1st half started off very well for both teams,however the more experienced (and still hung-over!!) Southampton team soon assumed control and scored 2 quick goals through some slick passing, giving the home custodian Alex Broumand no chance in goal. The home side how-ever showed great spirit and heart and were rewarded by their 1st ever goal through Mountis Panayiotis. Having settled, the homeside started to play well and cre-

ing the home goalie to make some vital saves. Some excellent tackles from the home defense kept the guests attacks out.Soon the substitutions were made the pace of the game slowed but Southampton finished the half stronger scoring 2 more goals to make the halftime score 4 - 1.

2nd Half

The home side replaced the whole 1st half team with a team with a younger flavour to it (with the exceptions of oldies like Mrigank,Owen Harry and Prav!!!!) Southampton also made

changes replacing those bleary eyed with those less bleary eyed!LF1 started strongly and were soon rewarded by 2 superb goals through Pavlos & Ace aided by some quality play by the team! Southampton responded strongly putting the home goal under enormous pressure with Prav Sreedharan in the home goal having to make some important saves aided by some great defending from the team as a whole! The soton lads got 2 goals back and the scoring was completed fittingly by the LF1 team to make the 2nd half score 3-2 to LF1. Final Score 6-4 to Southampton Medics FC.

OVERALL A GREAT OCCASION AND CREDIT TO BOTH TEAMS FOR PLAYING SOME GOOD FOOTBALL SO EARLY IN THE MORNING!

Team LF1 english parallel:

Alexander Broumand(GK), John O'brien, Usman Amjid, Asif, Samir Srivastava, Michael Egan, Juan Corkhill, Arif, Mountis Panayiotis, 0) Tony-Olusanmi, Pavlos, Prav Sreedharan(GK), Jimmy, Harry, Bokan, Owen Egan, Charalambos, Sush, Ivan, Ahmed, Ace, Mrigank Kumar Singh

Pravin Sreedharan

Mefisto

MEFISTO - magazín 1. LF UK v Praze, vydává 1. LF UK, Kateřinská 32, Praha 2, IČO: 00216208
Registrace MK ČR E 12407. Šéfredaktor: Martin Kucharík. Redakční rada: Doc. MUDr. Petr Bartůněk, CSc., Jaroslava Emmerová, Mgr. Vlasta Helekalová, Marie Heringová, Michaela Ingrischová, Martin Klein, Ján Latta, Pravin Sreedharan, Martina Švecová, Prof. MUDr. Tomáš Zima, DrSc., MBA, Miroslav Zvolský.
Sazba a zlom: Martin Kucharík. Zveřejněné informace jsou platné v době vydání a autoři za jejich změny nenesou žádnou odpovědnost. Pro další dotazy a informace: mefisto@lf1.cuni.cz